

Afecte per la Sagrada Escriptura

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El 30 de setembre, memòria de sant Jeroni, se celebren 1600 anys de la mort d'aquest grandíssim enamorat de la Bíblia. En ocasió d'aquest aniversari, el Sant Pare ha signat una carta apostòlica (*Scripturae Sacrae Affectus*) en què recull diferents trets de la vida del sant i els ensenyaments que en brollen. Presentem ací un resum de quatre punts principals del text papal, buscant situar un cop més la Paraula de Déu com a base i motor de la nostra vida cristiana, tant personal com comunitària.

Sant Jeroni, entre Roma i Betlem. La fascinació de sant Jeroni per les llengües neix amb l'estudi dels clàssics llatins, durant els anys de joventut que visqué a Roma. De fet, la impressió inicial de Jeroni era més aviat que, així com els clàssics gaudien d'una alta qualitat literària i estètica, els textos i les llengües bíbliques resultaven més rudes i pobres. Tanmateix, amb el baptisme i la conversió, es desperta en ell un desig intens de conèixer més i millor el bressol de la fe bíblica i, per aquest motiu, després d'anys de recerca amb múltiples viatges i experiències espirituals diverses, es trasllada a Palestina. D'aquesta manera, la recerca de Déu porta Jeroni de Roma a Betlem, de l'estudi del llatí al de l'hebreu.

Sant Jeroni i la vida comunitària. Arribat a Betlem, una de les primeres coses que tira endavant és, curiosament, la fundació de monestirs, consagrats a la pregària, a l'estudi bíblic i a l'acolliment de pelegrins als Llocs Sants. És a dir, comptes de tancar-se en una cel·la d'estudi o de projectar la construcció d'una gran biblioteca, Jeroni veu la necessitat de crear formes de vida comunitària, expressant així que el coneixement real del text bíblic passa per l'experiència comunitària, pel confrontament vital amb l'altre d'allò que la Paraula de Déu ensenya.

Sant Jeroni, entre l'estudi i la divulgació. A sant Jeroni l'Església li deu la primera gran traducció al llatí de la totalitat del text bíblic (coneguda com la Vulgata, que parteix de l'hebreu de l'Antic Testament i del grec del Nou), cosa que significa fer accessible la Sagrada Escripura per a la pràctica totalitat del món conegut a l'època. Es tracta d'un pont gegantí i fecundíssim entre el món jueu/cristià primitiu i el món romà. Amb aquesta colossal tasca de traducció de Jeroni, es fa palès el seu profund amor al text original (que el mou a estudiar-lo des del rigor filològic i des del respecte de la fe) i, alhora, el seu zel missioner (que el mou a buscar els mitjans perquè la Paraula de Déu arribi a com més gent millor).

Sant Jeroni i l'Església. Hem dit que sant Jeroni va aprendre a Roma el domini del llatí clàssic. Però no sols hi va aprendre això: ajudat pel papa Damas (a qui ell ajudà com a conseller), Jeroni va arrelar i créixer en la comunió eclesial, que és la comunió amb Crist. I això el va acompanyar tant en l'exposició de la recta doctrina present en els seus comentaris bíblics com en l'eclesialitat de les diverses formes de vida comunitària que va promoure.

Fins aquí, la síntesi del document del papa Francesc. Tot animant-vos a llegir el text complet, concloc afirmant que, partint del repte diocesà de treballar per unes comunitats parroquials vives, fraternes, orants i evangelitzadores, sant Jeroni ens testimonia magistralment com la Paraula de Déu és viva i eficaç, engendradora de fraternitat i de comunió eclesial, ànima de la pregària i de la teologia, pont i impuls per a sortir, anunciar i traduir la Paraula de Déu a l'altre. Que la intercessió del sant ens ajudi a viure-ho així!

